

[Arne Bjerregaard]

nemlig at fastholde, at de store indkomster stadig væk skal have en lavere grundskat end de små indkomster. Det har vi altid været imod, det vil vi stadig væk være imod, og derfor er vi glade for at gennemføre denne lovgivning.

Flygaard (DR):

Jeg vil gerne sige til hr. Glistrup, at den diskussionsteknik, eller hvad man vil kalde det, at beskyjde alle, der ikke netop er af hr. Glistrups opfattelse, for at være socialist, er ikke en rimelig måde at diskutere på. Jeg har igennem mange år været georgist. Det er jeg også den dag i dag, og det tror jeg jeg vil forblive til mine dages ende. Der kan være nogle områder, hvor hr. Glistrup og undertegnede er enige, andre, hvor jeg er enig med regeringspartiet, og endelig kan der være nogle områder – det har vi jo også set – hvor hr. Glistrup og regeringspartiet kan være enige, men hvor retsforbundet har en anden opfattelse.

Når hr. Glistrup fremstiller hele parcelhusproblemet, som tilfældet er, må jeg spørge, om det skal tages som udtryk for, at hr. Glistrup tidligere har haft en socialistisk opfattelse, men nu ikke længere har en sådan socialistisk opfattelse med hensyn til lejeværdibegrebet.

Det var også meget interessant i hr. Glistrups indlæg at notere sig, at han ikke gav fem flade øre for nærdemokratiet, i hvert fald ikke når det drejede sig om at tillade den enkelte kommune og den enkelte amtskommune at fastsætte en højere grundskyldpromille. Men det kunne jo være, at nogle trods alt ville fastsætte en sådan under hensyntagen til, at det ville medføre en lavere indkomstbeskatning. Jeg kan selvfølgelig godt se, at det ikke rigtig passer ind i den plade, som fremskridtspartiet og hr. Glistrup har lagt på om hele dette spørgsmål, så jeg forstår godt, at det set ud fra fremskridtspartiets nuværende standpunkt er en fordel at anlægge et meget centralistisk synspunkt på dette område.

Endelig kom hr. Glistrup med en historisk betragtning om fradragsretten, som jeg gerne vil gøre en enkelt bemærkning til.

Hr. Glistrup henviste til, at man nu havde haft den igennem 6–7 generationer. Ja, så må de have haft et meget kort liv, for hvis vi ser

bort fra ganske få undtagelser, fik vi faktisk først indkomstbeskatningen i 1903, og når man dividerer 7 op i 77, giver det ikke et ret langt levnedsløb.

Poul Schlüter (KF):

Jeg skal ikke bidrage til, at drøftelsen i dag udvikler sig til en repetition af afslutningsdebatten i går, men jeg synes, hr. Erhard Jakobsens udfald – for det var det – mod K og V nødvendiggør et ganske kort svar.

Under de forhandlinger, som i april 1980 umiddelbart efter påske fandt sted mellem regeringen, venstre, det konservative folkeparti og det radikale venstre, og som jo strakte sig over mange dage, oplyste finansministeren ganske åbent og ærligt ved forhandlingernes begyndelse over for os andre, at han, mens forhandlingerne pågik, ville holde kontakt med CD og kristeligt folkeparti. Jeg tør ikke sige, på hvis initiativ disse kontakter blev sat i værk, om det var på de to nævnte partiers eller det var på regeringens initiativ, men jeg synes egentlig, det var meget fair af finansministeren, at han gjorde os andre opmærksom på, at vi ikke sad i en situation, hvor vi var regeringens eneste chance. Vi opfattede det således, at det var regeringens agt – og det er vel heller ikke unaturligt – hvis vi sagde nej til regeringens politik, at søge at få andre til at sige ja. Og sådan gik det.

Jeg vil også minde om den sammenhæng, at firkløversamarbejdet, som vi andre jo tidligere havde sat så stor forhåbning til, på daværende tidspunkt, i april 1980, for længst var opsagt. Det sket gennem de udtalelser, CDs daværende gruppeformand, hr. Brusvang, fremsatte umiddelbart efter valget i oktober 1979.

Men jeg må medgive hr. Erhard Jakobsen, at vi i dag kan konstatere, at venstres og det konservative folkepartis 45 mandater ikke kan forhindre den betydningsfulde aflivning af fradragsretten for ejendomsskatter. Det vil vi konstatere om lidt.

Men jeg synes, det er rigtigt af mig at føje til, at CD som forligsparti utvivlsomt kunne have forhindret det, hvis de havde villet; men de ville ikke.

Det er ikke korrekt, når hr. Erhard Jakobsen under debatten i dag gør gældende, at